

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

Werelddiaconaat

Zondag 6 februari 2011

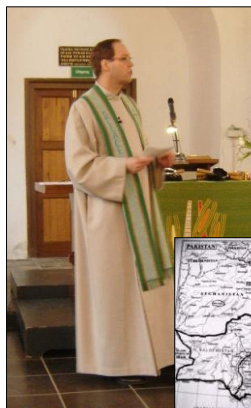
Dienst van de voorbereiding

Na het welkom door de ouderling van dienst en de eerste woorden van de dominee zingen we het Kyrie-gebed met de tekst van lied 213 uit de 'Sjongend op wei'.

Daarna leidt ds. Wagenaar het thema van deze werelddiaconaatsondag in. Bij de ingang hebben de mensen al een folder

gekrepen waarin staat dat de collecte t.b.v. een landbouwproject van het NOAD in Pakistan is. Dit project wordt ondersteund door 'Kerk in actie'. In een vraaggesprek van dominee met gemeente proberen

we ons aller algemene kennis met betrekking tot aardrijkskunde en geschiedenis weer wat naar boven te halen. Zo leren we dat Pakistan grenst aan China, Iran,

Afghanistan en India en dat het pas sinds 1948 een zelfstandig islamitisch land is. Daarvoor hoorde bij India en Bangladesh. Gandhi was destijds tegen de opdeling vanuit het ideaal dat verschillende religies zouden moeten kunnen samenleven (hindoes, islamieten, sikhs, christenen). De rivier de Indus treedt met enige regelmaat buiten zijn oevers en het land heeft erg te lijden aan voedselschaarste. Het inwonertal is in 100 jaar 7x groter geworden maar de landbouwopbrengst is het zelfde gebleven. Het project waarvoor wordt gecollecteerd ligt bij Punjab en heeft met waterbeheersing te maken waardoor 8000 boeren een betere opbrengst hebben van hun land.

Dienst van de schriften

Ook de schriftlezing heeft met water te maken. Mattheüs 4. Waarin Jezus voor het eerst in actie komt en in het noorden van Israël bij het meer van Gallilea, de eerste vier discipelen werft nl. de vissers Petrus, Andreus, Jakobus en Johannes. Hij vraagt hen om vissers van mensen te worden.

Preek:

Dit verhaal roept al gauw twee vragen op:

1. Hoe komt het dat die mannen zomaar hun werk en vader in de steek laten?
2. Wat zijn vissers van mensen? Waarom moeten mensen gevangen worden (fig.)?

Vond u dat ook niet vreemd? Dat mensen werden 'geroepen' en zo uit het werk stapten en Jezus gingen volgen. Je zult maar een vissersbedrijf hebben en je zonen stappen zo de boot uit en gaan weg... Voor ons vreemd want we lezen vaak 'feitelijk' terwijl dit verhaal ook kort door de bocht is. Het gaat niet in op details... En is het ook niet een vreemde gedachte om vissers van mensen te zijn? Vissen die op het droge worden gehaald en dan happen naar adem en dood gaan.... In de Griekse grondtekst is geen sprake van een meer maar van 'Thalassa' en dat is zee en zee stond voor alles wat duister is en zondig.

Wanneer je de tekst vanuit die symboliek bekijkt dan begrijp je meteen waarom de vissers snel bereid zijn zich van die duistere zee af te keren. Ze zijn al veel te lang bezig geweest te vissen in een duistere zee en begrijpen zeer goed wat

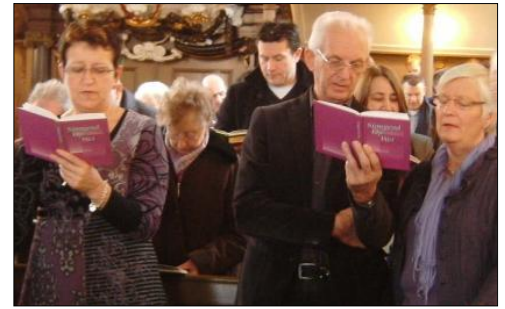

Jezus bedoeld wanneer hij hen roept. Ze begrijpen schijnbaar ook dat ze met hun eigen inzicht ook andere mensen uit die duistere zee kunnen redden.

Dominee wijst ons in dit verband op onze eigen missionaire bezigheden. Wij moeten daarbij ook steeds voor ogen hebben dat het onze persoonlijke uitdaging is om niet in de zee te verdrinken en vanuit het oogpunt van liefde en mededogen missionair te zijn. Anderen helpen niet in de zee te verdrinken. De zee die staat voor vergelding, jaloezie, hebzucht enz. En goede doelen? In ons geval collecteren voor Pakistan? Denk niet direct dat het niet helpt. Deze gedachte is momenteel in zwang. Bedenk dat ook na onze Zeeland-ramp in 1953 besloten is tot het deltaplan. En pas in augustus 2010 was dat plan uitgevoerd. Dat is pas 57 jaar later en in een goed georganiseerd land als Nederland. Hoe zou het in Haiti of Pakistan dan wel in twee jaar lukken? Landen waar de infrastructuur niet te vergelijken is met ons land en waar corruptie is. Maar als je voor ogen dat het om mensen gaat weet je ook waarvoor je

het doet.
Jezus zei: 'Kom achter mij aan en ik zal jullie tot vissers van mensen maken'. En daarmee wordt ook een beroep op ons gedaan.

hope and glory' waar de dirigent van de Brassband zichtbaar genoeg aan beleefd.

Dienst van het Delen

De bloemen gaan naar: Jannie Lindeman.
Het bloemstuk was gemaakt door Lieuwkje van Lune.
1^e Collecte: Werelddiaconaat
2^e Collecte: Kerk

Koffie drinken

Na de dienst staat de koffie en thee klaar. Ook is weer gezorgd voor koek. Pauline Meijer verkoopt kaarten voor haar onderwijsproject in Uganda.

Heenzending en Zegen

We eindigen met SOW lied 185, op de melodie van 'Land of

Medewerkers

Voorganger: Ds. Hinne Wagenaar
Begeleiding: Brassband 'Looft den Heere'
Koster: Jannie Smids
Ouderling van dienst: Martsje Meijers
2^e ouderling: Geartsje v.d. Meer
Diakenen: Tjitske Visser, Wybren Jongbloed

